

flødigt Forøgelse af Tjenestemændenes Antal, og derfor er det, vi anbefale at stemme for vort første Ændringsforslag, der ned sætter Antallet af de Tjenestemænd, der omhandles, og at stemme mod Ændringsforslagene Nr. 11 og Nr. 12 i Udvalgets Liste, der omfatte et stort Antal Postbude og Overpostbude, samt at stemme for den Anmærkning, vi foreslaa, hvorved Ministeren, naar han følger den, hvad han selvfølgelig gør, hvis den bliver vedtagen, bliver i Stand til at indskrænke Antallet af Postbudene og undgaa at antage de overflødige Postbude, der her er Tale om, og derved spare omtrent 250,000 Kr. aarligt.

Jeg vil tillade mig at anbefale alle uden Hensyn til Partistilling at stemme for disse Ændringsforslag. Lad os herved tydelig vise baade Administrationen og Organisationerne, at ogsaa de ere undergivne Tidens Vilkaar, og lade dem forstaa, at det store Tal her i Tinget erkender, at Tiden ikke er til at forøge vort forholdsvis store Tal af Tjenestemænd, høje og lave, men tværtimod til at søge det indskrænket. At dette ikke er Talemaader, vise vi ved at stemme for disse Forslag.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal af Hensyn til Tiden ikke indlade mig paa at tale om de Ændringsforslag, hvorom der er Enighed mellem Finansudvalgets Medlemmer og mig, idet jeg gaar ud fra, at de ville blive tiltraadte af det høje Ting. Naar jeg ser bort fra et Forslag, som for Resten ikke er omtalt, er der paa § 19 kun et Spørgsmaal, der har været Genstand for Forhandling, og hvorom der har været Uenighed mellem en Del af Udvalgets Medlemmer og mig. Det er Spørgsmaalet vedrørende Beregningen af den nuværende Overpræsident Jonquières' Alderstillelse. Den ærede Ordfører begrundede Flertallets Stilling med, at man ikke vilde blive ved med, som man ved mange Lejligheder tidligere havde gjort, at rette paa Lønningslovenes Fejl ved Bemærkninger eller Forslag eller Tekstanmærkninger paa Finansloven. Jeg forstaaer denne Betragtning. Jeg beklager blot, at man ikke konsekvent har gennemført den, heller ikke i denne Rigsdagssamling, thi man har ogsaa i denne rettet paa forskellige Ting ved Finanslovbehandlingen. Naar den ærede

Ordfører sagde, at ved Amtmand Jonquières' Ud nævnelse til Overpræsident var man ikke klar over Bestemmelsen i § 4 i Lønningsloven af 1870, er det rigtigt nok, det er ikke det, jeg vil bestride, jeg tror snarere, at man har Grund til at gøre opmærksom paa, at den Gang man vedtog Loven om Amtmandslønningerne og Lønningen af Overpræsidenten, var man ikke klar over, at man ved at sætte Overpræsidentens Lønning til 7,000 Kr. kom 600 Kr. over det Maksimum, der stod i den gamle Lønningslov, og at man ved at sætte Maksimum op med disse 600 Kr. uden at ophæve den gamle Bestemmelse i Virkeligheden gjorde det umuligt at forflytte en af Amtmændene, for saa vidt den paagældende havde en Smule Anciennetet som Amtmand eller Departementschef, til Overpræsident.

Nu kan jeg ikke godt antage, at man, da man lavede Lovene om Amtmandslønningerne og Lønningen for Overpræsidenten, har tænkt sig, at Overpræsidentstillingen skulde være en Stilling for Begyndere. Jeg kan langt snarere antage, at man den Gang er gaaet ud fra, at Stillingen som Overpræsident skulde være en Stilling, der enten blev besat direkte fra Indenrigsministeriet, om jeg maa bruge det Udtryk, med en Departementschef, eller med en af Amtmændene. Men hvis jeg har Ret i, at det har været Forudsætningen, ligger deri — og det tyde for Resten ogsaa alle Oplysninger paa —, at man ikke har været klar over, at den paagældende Bestemmelse i den gamle Lønningslov af 1870, § 4, hvor de 3,200 Rigsdaler var Maksimum, vilde virke lige mod det, man egentlig havde tænkt sig. Der er nemlig ikke her som saa ofte før Tale om ved en Anmærkning paa Finansloven at give en Mand Anciennetet fra et tidligere Tidspunkt end hans Ansættelse. Her er kun Tale om at lade ham beholde den Anciennetet, han har haft. Jeg kan derfor kun meget anbefale at følge Mindretallet. Det vilde være at gøre Uret mod Overpræsidenten, naar man ikke vilde lade ham beholde den Anciennetet, han har.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der for øvrigt havde en anden Begrundelse, som jeg senere skal sige et Par Ord om, sagde, at der skete ikke Overpræsidenten nogen Uret, for dels havde han endnu 7,000 Kr., og det var dog 1,000 Kr. mere i